

Som et mere konsekvent forslag har det i arbejdsgruppen været overvejet at indsætte en bestemmelse i bank- og sparekasseloven, der indeholdt et forbud mod at pengeinstitutter har datterselskaber, interesser i eller indflydelse på selskaber, der driver bank- og sparekassevirksomhed. Herved ville man for fremtiden tvinge al aktivitet, der i dag udøves via datterselskaber, ind i selve pengeinstitutterne. Når gruppen afviser denne løsning, skyldes det, dels at der her ville være tale om et efter danske forhold meget vidtgående indgreb i erhvervenes adgang til at etablere sig, dels at en sådan løsning ville rejse en række afgrænsningsproblemer vedrørende datterselskaber, der driver bank- og sparekassevirksomhed. Endelig ville der givetvis være datterselskaber, hvor forbudet ikke skulle gælde, f. eks. datacentralerne, PBC og andre fællesvirksomheder eller ejendomsaktieselskaber, hvor der er tale om en hensigtsmæssig specialisering, ligesom man næppe kunne komme udenom en dispensationsmulighed for tilsynet.

Arbejdsgruppen har videre drøftet, om man kunne inddrage datterselskaberne og på samme måde en række private finansierings-selskaber under bank- og sparekasseloven ved at anvende definitionen på bank- og sparekassevirksomhed i lovens § 1, stk. 3, således at blot modtagelsen af indlån eventuelt kun for nogle få indskydere og ydelse af lån ville bringe selskaberne under tilsyn som en bank. Også denne løsning afviser arbejdsgruppen, idet den ville medføre, at bank- og sparekasseloven kom til at omfatte en række foretagender, som ikke behøver en så vidtgående regulering, og man ville desuden bryde med den traditionelle forståelse af bank- og sparekassebegrebet.

Arbejdsgruppen har derfor koncentreret sig om en undersøgelse af de konkrete bestemmelser i bank- og sparekasseloven, som der er reel interesse i at få overholdt for så vidt angår datterselskaberne d.v.s. for et pengeinstitut og dets datterselskaber under ét.

Arbejdsgruppen foreslår, at der gennemføres skærpede krav til pengeinstitutternes datterselskaber i form af følgende ændring i bank- og sparekasseloven:

»§ 48 a. Hvis forholdet mellem en bank eller en sparekasse og et aktieselskab eller anpartsselskab er som anført i aktieselskab-

slovens § 2, stk. 1, finder §§ 21, 22, stk. 3, 23, 24, 25, 27 og 28 anvendelse for såvel moderselskab som koncern.

Stk. 2 Kravene i kapitel 7 om regnskab og revision samt § 50 finder anvendelse på såvel koncernen som de enkelte koncernselskaber.

Stk. 3. Tilsynet med banker og sparekasser kan bestemme, at stk. 1 og 2 finder anvendelse i tilfælde, hvor banker og sparekasser alene eller i fællesskab gennem aktie- henholdsvis anpartsbesiddelse har en sådan tilknytning til et selskab, at anvendelse af de nævnte regler må anses for påkrævet.

Stk. 4. Her i landet registrerede selskaber, der er omfattet af stk. 1 eller i henhold til stk. 3 af tilsynet med banker og sparekasser er ligestillet hermed, må ikke fra offentligheden modtage indlån eller andre midler, der skal tilbagebetales.

Stk. 5. Tilsynet med banker og sparekasser kan undtage fra bestemmelserne i stk. 1, 2 og 4.«

Bestemmelserne i *stk. 1-3* retter sig mod dels krav med hensyn til økonomiske forhold såsom egenkapital, engagementsgrænser, anbringelse af midler samt besiddelse af fast ejendom, dels formelle krav om adgang for tilsynet til alle oplysninger og inspektion i datterselskaberne, særlige formularer for regnskabsopstilling, fast regnskabsår, skærpet krav til koncernregnskab og løbende indsendelse af statistiske oplysninger.

Ved anvendelse af denne model skabes der den bedst mulige sikkerhed for, at der kun bringes sådanne regler i anvendelse på koncernen som helhed, som er praktisk anvendelige i denne relation, og som der er behov for.

Spørgsmålet om, hvornår forbindelsen mellem et pengeinstitut og et andet selskab medfører, at der er tale om et koncernforhold, er i bestemmelsen løst ved henvisning til koncernbegrebet i aktieselskabslovens § 2, stk. 1. Et aktie- eller anpartsselskab vil herefter blive betragtet som datterselskab af en bank eller sparekasse, såfremt denne ejer en så stor del af aktierne eller anparterne i selskaber, at de repræsenterer flertallet af stemmerne. Da finansieringsselskaberne i de senere år i stigende omfang ejes af en række pengeinstitutter i fællesskab, er det fundet nødvendigt i bestemmelsen at give tilsynet med banker og sparekasser beføjelse til at fastsæt-